

For lige at nævne de enkelte elementer i lovforslaget, så er vi utrolig glade for, at havnereglen bliver udfaset. Vi er også glade for, at der kommer en administration af omsætningsgrænsen, altså dagligvarebutikkernes mulighed for at holde åbent 7 dage om ugen, men vi er kritiske over for, at man ved Venstres hjælp fik hævet omsætningsgrænsen fra 20 til 23 mio. kr. Det mener vi er unødvendigt, og vi mener, det er negativt.

Det mest kedelige er jo altså, at vi får de her første fire søndage nu og yderligere fire om 2-3 år. Det er det, der er negativt for butikstrukturen, for hele udviklingen, og sammenholdt med det, som jo ligger helt tydeligt i det oprindelige lovforslags bemærkninger, og som vi ikke fik fjernet, men som vi tværtimod får forstærket ved de tiltag, der nu er kommet med at give kommunerne dispensationsmuligheder, er vi ude på en glidebane, hvor der skal yderligere liberalisering til. Den lukkelov, vi nu får, er overgangen til noget, der efter vores mening er dårligere. Det er det allermest ubehagelige ved det.

Vi stemmer selvfølgelig for vores eget ændringsforslag om at fjerne de fire af de otte søndage, og vi støtter, så vidt jeg husker, alle Det Konservative Folkepartis ændringsforslag og stemmer imod Dansk Folkepartis forslag.

Vi synes, det er beklageligt, at det er gået, som det er gået, for vi synes, at der var oplæg til noget godt, og derfor stemmer vi også imod det samlede lovforslag, når det bliver færdigt.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er korrekt, at 25 pct. af den danske befolkning arbejder på det, der hedder umage arbejdstider. Og så spørger hr. Ole M. Nielsen, hvorfor alle så skal have det dårligt – eller noget i den retning; jeg fornemmede i hvert fald, det var det, der var tonen.

Jeg ved ikke, hvor hr. Ole M. Nielsen har det fra, at de mennesker, der arbejder på de såkaldte umage tidspunkter, skulle have det specielt dårligere end andre mennesker. Det tror jeg faktisk ikke de har. Jeg tror, der er mange, der er tilfredse med, at der er mulighed for at arbejde om søndagen, og så giver det frihed på nogle andre tidspunkter af døgn og i løbet af ugen. Det er den ene ting.

Det skal også med, at rammen jo skal forhandles via overenskomsterne. Det er ikke noget, vi her i Folketinget skal blande os i. Lad

bare arbejdsmarkedets parter selv finde ud af, hvordan man vil forhandle rammerne på plads.

Og endelig: Der er ingen, der handler for vores blå øjnes skyld, heller ikke de små butiksdrivende. De handler faktisk også for at kunne tjene penge eller rane til sig, som hr. Ole M. Nielsen vist brugte som formulering.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er da klart, at nogle af dem, der arbejder på umage tider, har det vældig fint med det. Der er mange, der på den måde kan få familien til at hænge sammen, ved at de kan skiftes til at være på arbejde, hente børn osv. Det er jo helt rigtigt, så længe det er undtagelsen, og så længe man selv kan vælge.

Men jo flere det bliver, jo færre bliver der, der selv kan vælge. Så ender det med, at begge ægtefæller skal arbejde f.eks. om søndagen, hvis de har været uheldige at træffe hinanden i et ansættelsesforhold i en butik og har giftet sig og får børn og stadig væk er inden for det erhverv eksempelvis. Jo flere der bliver, jo dårligere, jo vanskeligere bliver det at få det til at hænge sammen. Hvad med børnepasningen? Hvad med børneinstitutionerne? Skal de også til at have åbent om søndagen? Ja, det bliver selvfølgelig resultatet af det.

Så siger hr. Rohde: Lad arbejdsmarkedets parter forhandle sig til rette om det. Hvad er det, de skal forhandle sig til rette om? Det forstår jeg faktisk ikke rigtig. Er det arbejdsgiverforeningerne, der skal forhandle med fagforeningerne? Eller er det butikshandelsparterne, der skal forhandle med hinanden? Her bliver der ingen forhandlinger. Her bliver det den stærkeste kamp imod den svage, hvis det er de handlende, der skal forhandle med hinanden. Det kommer der ingenting ud af, for det kan de ikke enes om, desværre. Så jo mere frihed der bliver, jo større chancer er der for, at det er de stærkeste, der vinder.

Og det er da korrekt, at de små heller ikke handler for vores blå øjnes skyld, men jo flere udbydere, der er, jo større chance er der for, at vi får de rigtige priser og den rigtige service.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Som en født løve spidser jeg altid ører, når jeg hører om løver og deres tilværelse. Derfor blev jeg stærkt inspireret, da jeg hørte hr. Flemming Hansen under en kort bemærkning til den socialdemokratiske ordfører advare mod og be-